

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Becsek Aladár.

Főmunkatárs: **Cs. Szabó Kálmán.**

Hirdetések a legolcsóbban számíthatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 25 kr.

A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Verseny és tisztesség.

(Dr.) A tisztességtelen verseny megakadályozása érdekében a kereskedelmi miniszter intézkedéseket óhajt tenni. Ez irányban véleményadásra hívta föl az illetékes tényezőket. Az országos magyar iparegyesület is foglalkozott legutóbb ezzel a kérdéssel s az előadó oly határozati javaslatot mutatott be, mely szerint a hiányok és visszaélések az érvényes törvények keretén belül orvosoltassanak.

Bennünket nem bántanak radikális érzelmek, nem találunk jónak mindent csak azért, mert új, de feltétlenül szükségesnek tartjuk, hogy a társadalom más politikát kövessen a gazdasági élet sarlatánjaival, szélhámosaival és csábítóival szemben, mint eddig. A társadalomnak, legalább nyugaton, kigyógyultak immár abból a fölfogásból, mintha a szabad verseny nem csupán a nemzeti gazdagulás leghatalmasabb forrása volna, hanem képes orvosolni még azokat a bajokat is, a melyeket okoz. Ha így lenne, akkor sem Német- sem Franciaország, sem az iparos Anglia nem védekezne a becstelenség ellen olyan erővel, mint a hogy tervezik s nem látnák szaporodni azokat az erőfeszítéseket, a melyek államfirfiaktól és filozófusoktól kezdve le egészen azoknak a hirneves rochdalei takácsoknak ivadékaig az üzleti élet tisztaságát és tisztességét igyekeznek fokozni és megerősíteni.

Igen, de kevésbé lelkiismeretes, e mellett azonban élelmes emberek mozgékony csapata mégis csak szaporítja a vagyont, ép azért kezüket megkötni, főleg gazdaságilag elmaradott országokban nagy botlás volna. A mi büntetnek az üzleti világban, azt helyreütitik azzal,

hogy szaporítván a nemzet vagyonát, növelik súlyát és hatalmát.

Ez az ellenvetés hallszik a másik oldalról és merült fel az iparegyesület gyűlésén. Sőt tovább mehetünk. Ezt a felfogást uralja gazdasági életünk is, melyben sem a társadalmi szankció, sem a törvény nem elég hathatós ahhoz, hogy a becsületes felet segítse győzelemre. Az erkölcstelenség nem igen költ annyi felháborodást, hogy e miatt a megtorlásra készek lennénk. Fönn marad tehát az a kérdés, vajjon a becstelen eszközökkel harcolók szaporítják-e valóban a nemzeti vagyont?

Ha nem csalódunk, Lamartine mondotta, hogy erkölcsi téren a hipokrizis az az adó, a melyet a becstelenség a tisztességnek fizet. Hasonló az eset a gazdasági világban, ahol a nem tisztességes eszközökkel harcolók meghajolnak a becsületes munka eredményei előtt és mindenáron tisztességeseknek igyekeznek magukat feltüntetni.

A nem tisztességes versenyző semmivel se gyarapítja a nemzeti vagyont, ha új céget réginak hazudja, mert tudja, hogy a messzenyúló multtal az erő, szívósság és az eredmények tudata van összeforva. Magának hasznot csinál, de nem a nemzetnek, mert hiszen a jóhiszemű vevőt épp úgy megkárosítja, mint akár a tolvaj. Sőt károsítja a nemzetet is, mert apasztja az erkölcsi alapokat, kitüntetés szab a jóhiszeműekre s magának kaparitja meg azt, mi jogszerint a becsületes munkásé.

Ezzel a, sajnos, nagyon is terjedő irányzattal elég szigoruan elbánni nem lehet. Más nagy nemzetek megengedhetik maguknak azt a luxust, hogy elnézik a tulkapásokat, nekünk azonban a legkisebb becsületes föllángolást is

támogatnunk kell és megvédeni az elnyomástól. Ha nem idealizmusból, akkor gazdasági érdekből. A verseny csak akkor felel meg céljának, valójában csak akkor mozditja elő igazán a nemzeti gyarapodást, ha segítségével arra érdekes nyeri el a jutalmat. Az államnak és a társadalomnak kötelessége oda hatni, hogy a verseny a tisztesség által szabott határok közt mozogjon. Kötelességünk ez annál inkább, mert bizonyos, hogy az üzleti morál hanyatlása a tisztességes kereskedők és iparosok jókora részének tönkretöltése, a verseny piszkos voltának szomorú eredménye. Azok, kik ragaszkodtak a beléjük növelt meggyőződéshez, hogy a becsület a legjobb politika, tönkretöltötték.

A meglevő törvényes intézkedések elégtelenek. Az ipartörvény 58. §-át, mely a czégek nyomtatványokon és hirdetésen a valóságnak meg nem felelő jelzések használatát tiltja, az eljáró fórumok ugy alkalmazzák, hogy az jóformán semmi védelmet nem nyújt. Nagyon is szükség van tehát a speciális intézkedésekre, annival inkább, mert a czéhek megszűnése óta nincsenek olyan társadalmi tényezőink, amelyek a hozzátartozókat a testületi szellem erejével visszatartanák oly fogásoktól, amelyeket tisztességeknek nevezni nem lehet.

Belföld.

Törvényjavaslat ipari kedvezményekről. A hazai iparnak adandó újabb állami kedvezményekről fog Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter a jövő hó elején egy törvényjavaslatot terjeszteni a törvényhozás elé. Baross híres törvénye, az 1890: XIII. törvényzikk az év végével lejár s így annak megújításáról kellett gondoskodni. Az új törvény beosztásában csakugyan a régi törvényt követi, de lényegbeli intézkedéseiben több tekintetben eltér tőle, ne-

A rákleves

— Irta: **Márkus József.** —

I.

Valahányszor olyan férfira akadok, (és az ilyen furcsa bogarak nem tartoznak a ritkaságok közé!) a ki önérzetesen kivágva mellét, egy öntetszelgő mosolylyal az ajkán, felkiált:

— Ismerem az asszonyokat, eléggé kitanulmányoztam őket! . . . — nem tudok elnyomni egy szánakozó mosolyt.

Ezek az együgyű tuskók, a kiknek bizonyosan harmadfél kalandjuk volt az életben s talán egy pár ágat is segítettek hozzá toldani az olyan szarvakhoz, a melyeket ő előttünk mások már jól kinövesztettek s alkalmuk volt, egy tucsat női fufangra rájönni, azt hiszik, hogy most már az egész női nem ismerete a kis ujjukban van.

Higyjék el, uraim, soha sem tanulhatjuk ki az asszonyok fufangját egészen! Ha ma is olyan hosszúra nyulna ki az életünk, mint a Mathuzsálem korabeli Don Juanoké, még akkor is nagyon hiányos ismeretekkel éreznők meg az első köszvényt lábainkban, a mi tudvalevőleg annak a jele, hogy kivénültünk ebből a tudományból.

Ezek a rózsás arcú kameleonok, a kik látszólag olyanok, mintha kettőt sem tudnának olvasni, annyi szint képesek vetni, mint a mennyi épen kik tetszik s ha száz férfit szavaztatnának meg egy asszonyra nézve, azt hiszem, mindegyik komoly esküt

tehetne rá, hogy neki más szint mutatott, mint a másikonak.

A mi engem illet, én soha sem merném azt a nagy mondást az ajkamra venni, pedig hát én sem remetéskedtem életemben s nem egy asszonyka szerelemre hangolt szívének hurjaiból csaltam ki szerelmes dallamokat, de azért nem merném mondani:

— Ismerem az asszonyokat!

Különösen nem, mióta a gömbölyű kis Marjayné így szólt egy este:

— Szeretnék egy ráklevest!

II.

Hogy megértsék miről van szó, meg kell ismertetnem önökkel azt a kedélyes kis társaságot, mely a kis Marjayné zsúrjain össze szokott gyűlni s a melynek magam is rendes tagja voltam.

Mindenekelőtt ott volt a háziasszonyka maga, a kiről már megmondtam, hogy gömbölyű volt. Hanem ezt a gömbölyűséget ugy tessék felfogni, mint teszem az őszi barackkét, mely a mellett, hogy husos, még rajta van a hamv és az üde pirosság. Olyan asszonyka volt, a melyet mi jóízű férfiak mindnyájan kívánnák magunknak, mikor feleségre (ha mindjárt a máséra is!) gondolunk.

A férjéről keveset tudok mondani.

Azok közé a vér nélkül való, flegmatikus természetek közé tartozott, a kik a legrendesebben vesznek lélegzetet, a mivel azt akarom tulajdonképen mondani, soha sem bántják őket semmiféle vágyak,

mert különben — sóhajtának is egyet-egyet néhanapján.

Azt hiszem, hogy a vére nem is keringett. Pompás hulló vált volna belőle, ha véletlenségből uszóhártyái nőnek.

Hanem azért ne gondolják, hogy a kis Marjayné nál aluszékony társaság volt együtt, a melyben ásitással töltöttük az időt.

Oh, korántsem!

Ott volt mindjárt elsőnek Galamb Pista, ez a kifogyhatatlan forrása a kacagató humornak, a ki ha megeresztette sziporkázó jókedvét, ki nem fogytunk a kacagásból. Az ő jóízű adomái (az élclapok ismeretlenebb évfolyamaiból szedegette a fufangos!) olyan szellemi tőkét képviseltek, a mely busásan hajtotta neki a hahota-kamatot. Még a hullőnek beváló házigazda is felnyitotta néha reájok álmos szemhéjait és ugy tett a szájával mintha mosolyogna.

De ott volt még néhány leány és asszonyka, a kik ha elkezdtek csevegni, ugy éreztük magunkat, mintha illatos erdőben hasalnánk a fűben és fejünk felett jókedvű madarak csicseregének.

Aztán legvégül ott voltam magam is, saját gyártmányu történetkéimmel s ha nem gazdagítottam is velök a társaság szellemi tőkét, azt hiszem, hogy nem is apasztottam.

Hetenként egyszer engedünk a gömbölyű kis háziasszony szeretetreméltó meghívásának s egy csésze thea mellett pompásan éreztük magunkat a kényelmes kis szalonban, a melynek legértékesebb csecsebecskéje bizonyosan ő maga volt.

vezetesen kijavítja annak hiányait, megerősíti célzatait, sőt új utakat is nyit. Mint értesülünk, ugyanis nemcsak a kedvezményben részesítendő iparágak osztályoztattak újra, hanem különös gondoskodás történt a szövetszervezetek fölkarolásáról s egyúttal azok a visszasságok, amelyek a régi törvény laza szövegezésénél fogva előállottak s egészségtelen próbálgatásokra vezettek — kiküszöböltettek. Az új törvény kétségtelenül a jövő hetek legérdekesebb publicisztikai tárgyát fogja képezni.

A középiskolai tanárok mozgalma, hogy fizetésüket megjavítsák, évek óta eredménytelen. Hat év alatt egy lépést sem haladtak céljuk felé, pedig azóta állandóan buzgólkodtak és ígéretekben volt bőven részük. Most a nagyszabedű állami gimnázium tanárai körlevélben szólítják föl összes kartársaikat, hogy forduljanak az országgyűléshez helyzetük javítása érdekében. A katonatisztek küszöbön álló fizetésjavítása háromszor fogja meghaladni az 1894. IV. t.-cz. végrehajtására fölvevett egymillió koronát és huszonnégyezer az összes közoktatásügyi alkalmazottak számára fölvevett százhuszonnégyezer koronát, melyből minden tanárra nyolcz korona és három fillér jut. Ez a nagy testület, mely magyar szellemével páratlan szolgálatot tesz a nemzetnek, valóban érdemes arra, hogy anyagi helyzetét az ország elviselhetővé tegye.

A törvényhatósági pótadók elévülése ügyében figyelemreméltó határozatot hozott nemrég a közigazgatási bíróság. Kimondta, hogy amely vármegyei pótadó a kivétel évétől kezdve öt év alatt az adóbeszedéssel megbízott közeg által megintéssel nem szorgalmaztatott, mint elévült többé nem követelhető; s hogy a hirdetmény útján való megintés nem szakítsa félbe az elévülést, hanem csak a joghatályllyal bir, hogy az ily megintésben kitézött határidő lejártával a behajtásnak többi fokozata, jelesül a zálogelési eljárás azonnal alkalmazható. Alkalmul szolgált erre a határozatra az a konkrét eset, hogy a panaszlótól az 1885—1897. évekre kivetett oly vármegyei pótadót követeltek, amelynek szorgalmazása az illető község előljárásiágának jelentése szerint csak dobszó által való hirdetés útján történt. A bíróság úgy találván, hogy a szorgalmazásnak ez a módja nem olyan, amely az elévülést félbeszakíthatná, a panaszlóra az említett évekre kivetett vármegyei pótadónak a törlését rendelte el.

Statistikai adatgyűjtés iparfejlesztési célból. A m. kir. kereskedelemügyi miniszterium, mint azt annak idején lapunkban ismertettük, a magyar ipar jelenlegi állapotának megismerése céljából országra szóló statistikai adatgyűjtést rendelt el. E célból nagy kérdőíveket, illetve füzeteket bocsátott ki és a kerületi iparfelügyelők s néhány szakiskolai igazgató közreműködésével megkezdte az adatgyűjtést. Az 1893. évi XXVIII. t.-cz. alapján végrehajtandó ipari

termelési statisztikai felvétel kizárólag az ipar helyzetének megvilágosítására, az iparosok érdekében s a kormány iparfejlesztési programjának irányítására biztos alapul szolgálni van hivatva.

Ujdonságok.

Személyi hir. *Kuncz Elek* kir. főigazgató a helybeli főgymnasiumok és főreáliskola meglátogatása végett városunkba érkezett.

Erzsébet-émlékünnepélyek. A helybeli *r. kath. főgymnasium* boldogult Nagyasszonyunk Erzsébet királyné névnapi alkalmából ma délelőtt 11 órakor a főgimnázium nagytermében Emlékünnepélyt rendez, melyre az érdeklődő közönséget szívesen látja.

Az *ev. ref. kollegium* tegnap délelőtt tartotta meg emlékünnepélyét az intézet nagytermében szép számú közönség jelenlétében, ilyen műsorral: Hymnust énekelt az ifjúsági dalkör. Imát mondott *Kádár Dénes* vallásnár. A *Rinaldó* dalműből egy részletet előadott az ifj. dalkör. Alkalmi beszédet tartott *Szabó Árpád* r. tanár. Népdalokat a „Gyimesi vadvirág“-ból előadott az ifj. zenekar. Szavalt *Koncz Ferenc* VIII. o. tan. „Rég veri már a magyart“, *Szóllósi A.-től* énekelt az ifj. dalkör. Gyászindulót adott elő az ifj. zenekar.

A *m. kir. állami felsőleányiskola* tegnap délelőtt Erzsébet királyné emlékére az intézet helyiségében iskolai ünnepélyt tartott a következő sorrenddel: Hymnus *Erkeltől*, énekelt a növendékek énekkara zongora kísérettel. Meghalt a királyné, *Pósa Lajostól*, szavalt *Árkosi Lenke*. Alkalmi beszéd, tartotta *Weinberger Fanni* igazgató. A nyolczadik tör. *Ábrányi Emiltől*, szavalt *Dózsa Sarolta*. Erzsébet gyászadal *Hackl N. Lajostól*, előadta a növendékek énekkara zongora kísérettel. Erzsébet, írta *Bartha Miklós*, előadta *Kiss Anna*. Meghalt a királyné, *Bursicz Ernőtől*, szavalt *Balázs Juli*. Nagyasszonyunk halva, *Toikus Lászlótól*, szavalt *Kiss Erzsébet*. Szózat, *Egressytől*, előadta a növendékek énekkara zongora kísérettel.

A *m. kir. áll. főreáliskola* f. hó 20-án, hétfőn délelőtt 11 órakor az intézet tornacsarnokában a következő sorrenddel rendezte ünnepélyét. 1. Gyászinduló, előadja az ifj. zenekar. 2. Gyászének, énekl az ifj. vegyeskar. 3. Erzsébet királyné, *Makai Emiltől*, szavaltja *Szalay Béla* 8. o. t. 4. Emlékbeszédet tart *Nosz Gusztáv* tanár. 5. Harang-hangverseny, előadja az ifj. zenekar. 6. Hymnus, énekl az ifj. vegyeskar. Az ünnepélyre a közönséget ez uton is meghívja az igazgatóság.

A Nőegylet fillérestélya. A székelyudvarhelyi jótékony Nőegylet szokásos fillérestélya 15-én, szerdán kezdte meg. Ez első estélyt *Ugron Istvánné* és *Steinburg Peppi* rendezték és ugyancsak élvezetes programról gondoskodtak, amelyet a jelen

volt dísztingvált közönség mindvégig a legélénkebb figyelemmel hallgatott. A műsor megkezdése előtt özv. *Török Pálné* elnöknő meleg szavakkal nyitotta meg a fillérestélyek sorozatát s azt a közönség jó akaratába ajánlotta. *Hann Peppi* szaválata volt a műsor első száma. Alakítását részletezni nem akarjuk. Egyformán tökéletes volt annak minden egyes apró részlete. Majd dr. *Damokos* Andor alispán hegedű-szólója ragadta el a közönséget, a melyet *Madarász Irénke* zongorán kísért. Dr. *Damokos* ezuttal mutatta be zenei tudását. Gyönyörrel hallgattuk tökéletes zenei intelligenciáját, amelylyel az előadott darabokat bevezetett tökélylyel és stilszerűen játszotta. *Madarász Irénke* zongorajátékában feltűnt a tiszta skálajáték, szabatos billentés, helyes ritmikai érzék. A közönség hatalmas tapsviharral, lelkesedéssel fogadta a klasszikus felfogással előadott két darabot. A műsor utolsó számaként *Fodor Boldizsár* Az udvarias ember monológot adta elő élénken, rutin-nal, jókedvre hangolva a közönséget. Végül *Sándorka* zenekara adott elő egy néhány igen szép darabot. A műsor lejárta után táncz következett, amely közel éjjelig tartott. Az estély anyagilag is sikerültnek mondható, amennyiben 40 fíton felül jövedelmezett az egyesületnek. — A jövő estély (22-én) rendezői *Félegyházi Antalné* és özv. *Doros Györgyné* lesznek, akik valami rendkívüli érdekes dolgot eszeltek ki ez estélyre, ami majd kellemesen fogja érinteni a megjelenteket. A 29-iki fillérestélyt *Doros Iluska* és *Félegyházy Mariska* fogják rendezni, amelyen *Berczik* egy felvonásos vígjátéka, A bálkirályné fog előadatni.

Kalicza Károly akadémiai festőművész a székesfővárosból városunkba érkezett s a „Korona-szállóban“ rendezte be műtermét. *Kalicza* ur egy kitűnő arckép festő, a kinek e téren már szép neve van s a ki az arcképeket vagy természet után vagy az elhaltakét fénykép után készíti el még pedig élethűen. Azoknak tehát, kiknek olaj festésű kitűnő képre van szükségük, ajánljuk a művész urat és azt, hogy az itteni műtermet látogassák meg, mert nem fognak csalódnai.

A „Polgári önképző és segélyző-egylet“ f. hó 20-án kezd meg rendes fillérestélya. Az estély műsora ez: 1. Nyitány a helybeli zenekar által. 2. Megnyitó beszéd. Tartja *Selymossy Endre* tanár, egyl. elnök. 3. Zene. 4. Felolvas dr. *Kovácsi Albert*. 5. Zene. 6. Szavalt *Nagy Irma*. 7. Zene. 8. Monolog, előadja *Hettás Gusztáv*. Az estély rendezői: *Fischer Ferenc* r. b. elnök. *Ráduly Miczi*, *Orbán Erzsébet*, ifj. *Mészáros Lajos*, *Jakabovszky József*. Belépti díj, mint rendesen. Műsor után táncz következik.

Tanítógyűlés. E héten nagygyűlésre jönnek össze megyénk tanítói. A nemzeti művelődés nagy munkájának egyszerű méhei összejönnek, hogy megbeszéljék dolgaikat s hogy újabb erőt, tudást merítsenek egymástól a további munkára. Az Udvarhely-

S egy ilyen zsuron történt, hogy a gömbölyű kis Marjayné, egy pillanatban mikor a társalgás egy szempillantáson megakad hirtelen így szólt:

— Szeretnék egy jó ráklevest!

III.

Mikor a gömbölyű asszonyka ezeket a szavakat kiejtette, tekintetem véletlenül épen Marjay ur hüllőszertű ábrázatán nyugodott.

— Mennyi együgyűség egy ilyen mosolytalan arcban!

Körülbelül ezekben a szavakban foglaltam össze véleményemet erre a férji ábrázatra nézve, mikor a kis Marjayné fentebbi szavaira Marjay ur — hangosan felkaczagott.

Az egész társaság el volt képedve: Marjay ur kacagott.

Mindenki kíváncsi szemekkel fordult feléje.

De Marjay ur nem volt hajlandó ezt az általános kíváncsiságot kielégíteni. Felállott ültéből, egy párszor fel s alá gurult a szalonon, mialatt az oldalait fogta nevetésben — aztán egyenesen felém tartva, hónom alá tolta karját és a kacagástól nedves szemekkel, így szólt hozzám:

— Jöjjön forduljunk egyet a kertben . . . Nem állom tovább . . .

És lecipelt magával a kertbe. Ábrándos szerelmeseknek való holdvilágos est volt; a lombsusogás halk zenéje szinte úgy hangzott, mint a csókcsattanás.

Egy darabig hallgatva mentünk egymás mellett.

Egyszerre Marjay uron megint erőt vett a kacagás és azt mondta:

— De milyen rakoncátlan egy asszony ez az

én kis feleségem! Olyan zavarba tudja ejteni az embert, hogy akár a földalá sülyedhetne . . .

— Nem vettem észre ma este ilyesmit . . .

— Nem-e? . . . Persze, mert nem tudja azt, a mit én . . . De honnét is tudhatná? . . . Egy kicsit csiklandós a dolog, de már azért is megmondom önnek, hogy megbüntessem mai pajkosságáért . . .

— Ah, ah! Beszéljen Marjay ur!

— Tudni kell, hogy a feleségem roppantul szégyenlős természet. Most is olyan, akár egy növendékleány, a kit ma hoztak ki a zárda falai közül. Leánykorában olyan szemérmes volt, hogy mikor feleségül kértem, lesütötte szemét s olyan lett mint a főtt rák . . . A házasság természetesen persze megcsökkenti a nőkben ezt a tulajdonságot, de vannak bizonyos dolgok, a melyeket a nők még aztán sem tudnak a nevükön nevezni és itt rendesen segítségükre jön az a gyengéd és finom találékonyság, a mely velök születik a nőkkel . . . Egész külön nyelvet teremtenek magoknak, a melyet csakis az ért meg, a kinek kedvéért kitalálták s a melyben pirulás nélkül adhatják értésünkre gondolataikat . . .

— No, de mi kacagató van a ráklevesben?

— Már említettem, ugy-e, hogy a feleségem leánykorában egyre pirult. Ezért aztán elkereszteltem az én kedves rákomnak s szerelmes enyelgéseinkben ma is így szoktam szólítani. Ebből eredt hogy azokban a pillanatokban, melyekben szíve gyengébben van hangolva, át szokott fenni karjaival és alig hallhatóan azt sugja a fülembe: „Szeretnék egy jó ráklevest“ . . . Érti most már, hogy miért nevettem el magamat az imént ott benn? Hahaha? Ilyet mondani az egész társaság füle hallatára! Nem kacagató?!

Meg voltam kissé lepetve Marjay urnak e bizalmas közlése által s elnevettem magamat.

— Ki hitte volna, hogy ennek a ráklevesnek ilyen hamis ize van?!

Ebben a pillanatban a ház nyitott terasszáról a kis Marjayné szava hallatszott le hozzánk a kertbe!

— Urak, a társaság készülődik!

IV.

A társaság széteszlott s én Galamb Pistával együtt mentem el. Rendes körülmények között jókedvű fiú volt, de most alig lehetett birni vele. Balfülére csapta a kalapját s csakhogy az utcán nem járta a csárdást.

— Mi ütött hozzád ma este? — kérdeztem tőle csodálkozva.

Fürkészőleg nézett rám egy darabig.

— Barátom vagy, — mondta azután — azt hiszem, megbizhatom a lovagiasságodban . . .

— Milyen ünnepies lettél egyszerre!

— A dolog természete hozza magával.

— Ej, ugyan!

Karofogott és bizalmasan suttogva kezdett beszélni.

— Hallottad mikor a kis Marjayné abban az általános csöndben hirtelen megszólalt és azt mondta: „Szeretnék egy jó ráklevest“! . . . Ah, barátom, ha tudnád!

— Ennyi az egész? Oh, tudom!

— Tudod? . . . Ugyan már honnét tudnád?

— Marjay . . .

— Dehogy is Marjay! . . . Maj elmondom én! . . . Tudod, hogy három hónap óta udvarlok az asszonykának. Ah, csillagos egek, milyen menyecske! De

megyei Tanító-egylet XXV-ik rendes közgyűlését folyó hó 23- és 24-ikén fogja megtartani a vármegyház nagytermében, a mely alkalommal megünnepeli 25 éves fennállását is. E gyűlésen nemcsak megyénk tanítói jelennek meg, hanem részt kívánnak azon venni a szomszéd megyebeli tantestületek, sőt még Magyarországról is jelennek meg városunkban vendégek ez alkalommal. Ismerjük városunk polgárainak szíves vendéglátását, s így nem kételkedünk abban, hogy a tanítók vendégeit, kik így városunk vendégei is, a legszívvelősebb vendéglátásban fogják részesíteni. A szálláskereső bizottság permanenciájában van, hogy az ez alkalomra érkező vendégeket egyes szívélyes házigazdáknál helyezték el, a mi hisszük, nem fog semmi akadályba ütközni. Fölötte kívánatos, hogy közönségünk minden lehető elköveszen a szívélyes vendéglátásért, hogy a híres székely vendégszeretet ez alkalommal se szenvedjen semmi kifogásolni valót sem. Az első nap, 23-án délelőtt 10 órakor az ev. ref. templomban lesz megtartva az ünnepélyes gyűlés. Este 8 órakor tánczcal egybekötött hangverseny lesz, melynek programját lapunk más helyén egész terjedelmében közreadjuk, és a melyre a meghívók már kilettek bocsátva. Második nap, 24-én délelőtt 9 órakor veszi kezdetét az évi rendes közgyűlés.

A világ vége. Csillagászok és hivatalan jóslógatók heteken keresztül egyre azzal rémitgették a hiszékeny emberiséget, hogy november 13-án vége lesz a világnak. Földünk valami Biela nevű üstökösbe ütközik és a lehulló meteorok úgy elborítják felületét, hogy menten elsüllyed a — semmiségbe. Sokan el is akartak költözni a nagy végromlás elől, de mivel biztos menedékhelyet nem tudtak kieszelni, végül mégis itthon maradtak. Azonban a legutolsó perczen a tudósok is megváltoztatták nézetüket s így mi elestünk e mindenestre szokatlan élvezettől. Kiszámították, hogy a Biela-üstökösrel csak nov. 27-én ütközünk össze, addig tehát nem lesz vége a világnak és így még egy néhány napig élhetünk. Csillaghullásban sem gyönyörködhetünk, amennyiben az égboltozat felhős volt s így tehát a Leonida-raj hulló csillagait eltakarták a kíváncsi szemek elől, a melyek pedig nagy számmal és nagy érdeklődéssel várták annak bekövetkezését.

Örökimádás temploma. A folyó hó 12-ére, *Hollaki Árhurné*, mint a központi bizottság megbízottja által, Erzsébet királyné emlékére állítandó örökimádás temploma gyűjtő-bizottságának megalakulása végett összehívott értekezleten a meghívottak számmal jelentek meg. Négy órakor nyitotta meg az értekezletet *Hollakiné*, röviden ismertette az értekezlet célját, üdvözölve a megjelenteket, a mely után *Jung-Cseke Lajos* apát-plebánost kérte föl, hogy az ügyet bővebben ismertesse. Majd a bizottság így alakult meg: tiszteletbeli elnök *Özv. Ugron Lázárné*,

mit áradozzam, hiszen ismered! . . . Az első hat hétben egyetlen reménysugar sem mutatkozott a szemhatáron, pajtás. Semmi, de semmi kilátás a legcékélyebb sikerre sem. Hat héttel ezelőtt azonban egyszerre csak megváltozott. Sójajtozni kezdett; kezdett titkon rám pillantani s egy-egy lopott mosolyt vetni felém; szóval mindazok a szimptomák kezdtek mutatkozni rajta, pajtás, a melyek a mi tapasztalt szemünkben biztos előjelei a közeli diadalnak. Végre tegnap.

— Ab, mi történt tegnap?

— Tegnap beismerte végre előttem, hogy küzd magával. Elmondta neki mindazokat a szép mondasokat, a melyeket mi fiatal emberek ilyen helyzetben az asszonyoknak mondani szoktunk s a vége az volt. . .

— Nos? Nos? Beszélj hát, mi volt a vége?

— Hogy ma estére ígért feleletet; de minthogy előre láttuk, hogy a társaság miatt nem lesz alkalomunk négy szemközt beszélni egymással, bizonyos jelképes beszédben állapotunk meg. Azt mondta, hogy az estély vége felé tereljem valahogy a beszédet a rákokra: ha nem fog beleszólani, ez azt fogja jelenteni, hogy mondjak le minden reményemről; ha pedig ezt fogja mondani: „Szeretnék egy jó ráklevest“ ez annyit fog jelenteni, hogy holnap délelőtt egyedül vagyok itthon, várom önt.

V.

Meglepetésem leirhatatlan volt.

S tudják-e önök, hogy miért?

Mert ennek a mondásnak: „Szeretnék egy jó ráklevest!“ köztem és a gömbölyű kis Marjayné közt, másfél év óta, ez volt a jelentősége:

— Várj rám, holnap délután hozzád jövök!

elnök *Hollaki Árhurné*, társelnök *Jung-Cseke Lajos*, titkár *Embery Árpád*, jegyző *Tamás Albert*, pénztáros *Soó Gáspár*. Választmányi tagok: *Özv. Török Pálné*, *özv. Pálffy Ferenczné*, *özv. Kabos Károlyné*, *Ugron Istvánné*, *Leitschaftné*, Dr. *Damokos Andorné* és *László Domokosné*; *Hollaki Árhurné*, Dr. *Török Albert*, *Szabó Albert*, *Diemár Károly*. A gyűjtő bizottság végleg nem alakulhatott meg, mert forma hiba történt, amennyiben az ügyrendére vonatkozó utasítása figyelmen kívül lett hagyva, s éppen ezért az elnökség meg fog keresni minden meg és meg nem jelentet, s főlhívja a bizottságba való belépésre. A ma délelőtt tartandó istentiszteleten való éneklésre *Jánosy Iluska* kéretett föl. Gyűjteni fognak: *Homolay Lajosné*, Dr. *Válentsik Ferenczné*, *Pap-Zakor Endréné*, *Madarász Irén*, *Varró Berta*, *Szabó Ilonka*. Óhaj-tandó tehát, a mint annak lapunk mult számában is kifejezést adtunk, hogy a közönség ez istentiszteleten nagyszámmal jelenjék meg s magával vigye kegyeletes és hazafias filléreit.

Az oklándi nőegyesület fillérestélyeit tegnap este kezdte meg az Elekes-féle házban s azt ezután minden szombaton megtartja. Belépti díj 20 fillér. A tiszta jövedelem utcai lámpák és szegény gyermekek felruházására fordítatik.

Nyilatkozat. A közelebb mult hetekben széles körök beszéd tárgya volt az a nagy feltűnést keltett hír, hogy vármegyénknek egyik földbirtokosa, Szent-Királyi Árpád, az unitárius felekezetből egész családjával kilépve, a róm. kath. egyház tagjává lesz. Ezen hirre vonatkozólag Szent-Királyi Árpád urtól a következő nyilatkozatot vettük:

„Már évek előtt elhatároztam volt, hogy az unitárius felekezet kötelékéből kilépve, a róm. kath. egyház kebelébe térek vissza. Erre az elhatározásra vezetett, a dogmatikus okok mellett, az unitárius isteni tiszteletnek ridegsége s templomi éneklésüknek nagyon is nem megható volta, amelyek legkevésbé sem alkalmasak arra, hogy az embert imádkozásra hangolják s lelkét Istenhez emeljék. Különösen pedig megérlelte ezt az elhatározást bennem az, hogy mint kerületi felügyelő gondnoknak, alkalmam volt arra a tudatra jönni, hogy az unitárius egyházi kormányzatnak elvei és gyakorlata nem állnak összhangban az én alkotmányos érzékemmel és egyéni izlésemmel s ezért történt, hogy előbb kerületi felügyelő gondnoki hivatalomról, később egyházi tanácsosi állásomról is lemondottam, nem akarva még oly csekély részt sem venni abban az adminisztrációban, melyet nem tartok a mostani kor szellemével megegyeztethetőnek. És hogy elhatározásomnak végrehajtása mégis éveken át késlet, oka az, mert az ember nem könnyen válik meg attól a felekezettől, melyben született s melynek tagjai voltak ősei is.

Lehet, hogy elhatározásom talán nem került volna végrehajtásra, de közbejött a kereszturi zsinat és ezen, egyebek között — az a körülmény is, hogy Ferencz József püspök ur a főpásztori méltósággal és a férfi lovagiaságával összeférhetőnek találta, leányomat, *özv. Török Bódognét* — nevet nem említve ugyan, de úgy, hogy mindenkinek rá kellett gondolni — nyilvános egyházi beszédben, szószékről aposztrofálni, azért mert az unitárius vallást elhagyta. Ez a főpásztori szent kirohanás eszközölte, hogy tovább nem ingadoztam s elhatározásomat közölve családom tagjaival, ők is csatlakoztak hozzám és így feleségemmel, öt fiammal és két leánnyal léptünk ki az unitárius felekezetből.

A szabályszerű bejelentések megtörténtek úgy az unitárius, mint a róm. kath. lelkészeknél s erdélyi püspök ur gr. Majláth Gusztáv örméltósága kegyes volt az újra keresztelést magának tartani fön, ami december végén együttesen fog végrehajtani Gyula-Fehérváron, a püspök ur házikapornájában.

Dal- és zeneestély. Udvarhelymegye Általános Tanító Testülete Sz.-Udvarhelyen tartandó XXV-ik rendes közgyűlése alkalmából, 1899. november 23-án, részben az általuk létesített „Erzsébet rögtön-segélyző egylet“, részben az agyagfalvi Székely-emlék javára, a vármegyház dísztermében tánczcal egybekötött dal- és zeneestélyt rendez a következő sorrenddel: 1. Trobadour (Miserere). Verdítől. Kónya Sándor karnagy vezetése alatt játssza az udvarhelyi első zenekar. 2. „Az ifju vágya“. Dal. Schubert F.-tól. Györfi István karnagy vezetése alatt éneklí a homoródi tanítói kör dalárdája. 3. „Fülemile“. Dal. Márkus I.-tól. Zenéjét írta Fejér Jenő. Éneklí *Jánosy Iluska* k. a. Zongorán kíséri *Végler Gy.* zenetanár. 4. „Juhász vagyok“. Népdalegyveleg. Poppov Péter karnagy vezetése alatt éneklí az udvarhelyi tanítói kör dalárdája. 5. Rhapsodia. Zimay L.-tól. Zongora solo. Játssza *Kertész Albertné* urnő. 5. „Zürichi emlék“. Népdal tenor soloval, zongora és zenekar kísérettel. Kozma F.-tól. Zenéjét szerzé *Végler Gy.* zenetanár. Szerző vezetése alatt éneklí a kereszturi tanítói kör dalárdája. 7. „Szerettelek“. Engessertől. *Végler Gy.* zenetanár vezetése alatt éneklí a fenti 3 dalárda együtt. Belépti díj: ülőhely 1 frt, állóhely 50 kr. Kezdeté pont 8 órakor este. Felülzítések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Jegyek előre válthatók *Gyertyánffy Gábor* könyvkereskedésében.

A városi fiu iskola ma délelőtt 9 órakor Erzsébet királyné emlékeztére emlék ünnepélyt tart, melyre érdeklődő szülőket és tanúgy barátokat ez uton hívja meg.

Az erdélyi kereskedelmi- és iparkamara 1000 forinttal jutalmaz meg egy, az ipari szakkörbe vágó olyan dolgozatot, mely a hazai kisipar fejlesztését tárgyalja és ismerteti egyszersmind azokat a tényezőket, melyek mellett a kis iparos jövője biztosítva van. A jelíges levélhez csatolt dolgozatokat a szegedi kereskedelmi és iparkamara titkári hivatalába kell küldeni, honnan a szakdolgozatokat hivatalból átteszik a bíráló-bizottsághoz. A pályázati eredményt a jövő évi kongresszuson fogják kihirdetni.

Nagy jótékony sorsjáték a budapesti Poliklinika javára. A budapesti Poliklinika javára rendezett jótékonycélú sorsjáték nemcsak arra törekszik, hogy az egyesület nemes jótékony céljait szolgálja, de egyúttal a játék olyan esélyeit nyújtja a résztvevőknek, minőhöz hasonlókat semmiféle vállalat eddig nem nyújthatott. A sorsjáték, melynek hat húzása 1900. jan. 4-től—márcz. 6-ikáig megtörténik, egy 100,000 koronás s 5, egyenként 20,000 koronás főnyereményt, azonfelül még nagyszámu 5000 koronáig terjedő kisebb nyereményeket tartalmaz. A legnagyobb lehetséges nyeremény azonban 200,000 koronára rug, minthogy az összes sorsjegyek, még a már kihuzottak is résztvesznek az összes húzásokban, minek következtében, ha a szerencse kedvez, meg lehet ütni egy sorsjeggyel mind a hat főnyereményt. A nyerő kívánságára a nyereményeket 20% levonásával készpénzben kifizetik. A sorsjegy csak egy koronába (50 kr) kerül.

Az Ország-Világ almanachja. Az *Ország-Világ* szerkesztősége lázasan készül a karácsonyi ajándék, a díszes kiállítású művészi képekkel teli almanachra. Olyan ajándékot kapnak ezzel az *Ország-Világ* előfizetői, mely tanujele lesz annak a szeretetnek, a melylyel Magyarországnak ez a legrégebb és legdíszesebb hetilapja előfizetői iránt viseltetik, de egyúttal bizonyosága lesz, hogy micsoda ajándékkal tud előfizetőinek egy oly lap kedveskedni, a melyik táborában egyesíti az egész magyar mivel olvasó közönséget. Ha valaki most előfizet, az *Ország-Világra* 2 frtért megkapja ajándékkul a karácsonyi almanachot is, melynek bolti ára 3 forint lesz. A kiadóhivatal, mely Hold-utca 7. sz. a. van, kívánatra szívesen küld mutatványszámokat.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratok nem adatnak vissza. — Névtelen levelekre nem válaszolunk.

K. M. Cs. Érdeklődését köszönjük.

Dr. B. L. Kolozsvár. Levele meglepett, köszönet érte. Ez ügyben még mástól is kaptunk biztató sorokat. Felfogása teljesen egyezik a miénkkel. Higgye el mi is nevelésnek találjuk a fiatal ur erőlködését, s igen hisszük, hogy minden egészséges gondolkodású ember osztja véleményünket. Mert szomorú, de úgy van, hogy társadalmunk egyes tagja még mindig a diplomától szabadalmazott munkát becsüli meg, s megveti ama másik, sokkal produktívabb munkát, melyre nem a professzorok adnak képesítést. Hanem még szerencse, hogy ezek száma vajmi elenyésző, a mi máskülönbön a nevelésre vezethető vissza, melyet gyermekkorában a szülői háznál — a milyen légkörben nő fel — szívja magába az igazi lelki műveltséget, avagy azt az eldurvulást, a melyet aztán ugyan igyekeznie kell, hogy le tudja vetkőzni egy életlen keresztül. Ez alkalommal nem sikerült, a mit az ön nagy emberismeretre valló szeme a távolban is azonnal észrevett. Az olyan törekvők nem becsesek előttünk, de hisszük, hogy sokunk előtt nem az ilyen alakok azt hiszik, hogy az a diploma, melyet megszerettek maguknak, bőségesen elég az *úr* titulushoz. Azt gondolják, hogy elég jó akkorddal fognak bele az élet melodiájába, ha azt maguknak megszerezték — minden jellem és ellenállás, önállóság, no meg, ha az eset ép úgy hozza, a *ih, y*, (a melyek sok esetben még lopottak is) — annak használásával az élet küzdterére lépnek, épen eleget tettek arra, hogy hazánk „hasznos polgára“-ivá váljanak. Azonban igen nagy elégtétele az minden becsületes fáradozásnak, és igen nagy vigasztalás a jövőbe irányzott aggodalomnak, hogy a léha, uraskodó szellem, a milyennel napjainkban találkozhatunk s társadalmunk fertőzve van, elveszítette hitelét a komolyan ítélő emberek előtt, s a művelt fiatalságtól ma már nemcsak diplomát, hanem megbízható tudást, karaktert várunk. Tény, hogy nincsen nevelésesebb és szánalomraméltóbb alak, mint aki a legalsóbb társadalmi fokból véletlenségből kiemelkedve, — a melyet még büszkén hirdethetne — megveti, elfelejti azt, s ezt az üres urhatnamságot még abban az esetben is alkalmazza, nem tudja levetni, a midőn annak valóban helye sincsen. A diplomás kétes jellemű egzisztenciáknál azonban elmaradhatatlan a társadalmi gőg, s ebbe ha nem is lehet belenyugodni, de még jó hosszú ideig el kell nézni, a mig a polgári elem — az állam és nemzet e fenntartó ereje. — de első sorban maga az értelmiség ki nem ismeri egészen, s önmagából kilöki őket. No hát az ilyen alakok még azt is szívesen el fogják tűrni, csak hogy az a bizonyos talp kutyabőről való legyen s egy ötágu koronával díszeskedjék. Üdvözet!

Nyilttér.

Lapunk olvasói előtt már bizonyosan odiózussa vált az az ügy, amely lapunk szerkesztője és dr. Kovácsy Albert között felmerült és amely immár befejezést nyert. Dr. Kovácsy a Sz. U. 46. számában közzétett nyilatkozata következtében lapunk szerkesztője provokáltatta s az eredményről megbízottai a felvett jegyzőkönyvet a következő levél kíséretében küldötték meg:

Tisztelt barátunk!

Értesíteni kívánunk, hogy a közted és dr. Kovácsy Albert ügyvédjelölt ur között fenforgott becsületbeli ügyben megbízásod alapján eljártunk s azt az ez ügyben felvett s idecsatolt jegyzőkönyvekben foglaltak szerint részéről befejezettnek nyilvánítjuk.

Midőn erről a jegyzőkönyv egyik példányának megküldése mellett értesítünk, fogadd őszinte tiszteletünk nyilvánítását.

Székely-Udvarhelyen, 1899. november 13-án.

Dr. Soó Rezső.

Koncz Aurél.

Jegyzőkönyv,

mely felvételét Sz.-Udvarhelyt 1899. évi november hó 12-én d. u. 4 órakor a Becsek Aladár és dr. Kovácsy Albert urak között fenforgó becsületbeli ügyben.

Jelen vannak:

Koncz Aurél és Dr. Gyarmathy Dezső és

Dr. Soó Rezső, Dr. Váentsik Ferencz,

mint a Becsek Aladár megbízottai mint a dr. Kovácsy Albert megbízottai

Becsek Aladár megbízottai előterjesztik, hogy megbízójuk a „Sz.-Udvarhely“ című hetilap 45-ik számában „A közönség köréből“ rovat alatt dr. Kovácsy Albert ur aláírásával megjelent „Válasz“ című cikkben foglaltak által úgy annak hangja, mint tartalmát illetőleg magát becsületében sértve érzi s ezért dr. Kovácsy Albert urtól mai nap délelőtt 1/2 12 órakor elégtételt kértek megbízójuk nevében.

Dr. Kovácsy Albert megbízottai ezek után kijelentik, hogy megbízójuk a sérelmesnek vélt cikket, saját nyilatkozata szerint, minden guny kikérülésével a legkomolyabban értelmezi és Becsek Aladár urra vonatkozólag abban semmi sértőt nem tett.

Dr. Kovácsy Albert megbízottai más elégtételadásnak szükségét nem látják, nem csak a fentebb felfejtett indokból, hanem azért is, mert ez ügyet megelőzőleg hasonló ügy felek között már lovagias uton elintéztetett fegyveresen és ezt újból felvetni indokolatlannak tartják. Ha Becsek Aladár megbízottai a fentebb tett kijelentéssel az ügyet befejezettnek nem látják és fegyveres elégtételadást követelnek, úgy részükről a döntést becsületbíróra kívánják ruházni s amennyiben ennek döntése a fegyveres elégtételt rendeli, felök kész magát annak is alávetni.

Becsek Aladár megbízottai a további tárgyalás elhalasztását kérik, minek folytatása f. hó 13-ának d. u. 2 órája határozott meg.

Kmf.

Dr. Soó Rezső. Gyarmathy Dezső.
Koncz Aurél. Dr. Váentsik Ferencz.

Folytatott 1899. évi november hó 13-án d. u. 2 órakor.

Becsek Aladár megbízottai a Kovácsy Albert megbízottai előbb tett nyilatkozatára előadják, hogy miután a jelen ügy a hivatkozott felek között a lovagiasan elintéztetett ügygel semmi összefüggésben nincs és egészen különálló és független s mert felük a körülírt cikknek hangja és tartalma által magát sértve érzi, elégtételt kért s mert a Kovácsy Albert megbízottai által tett nyilatkozatot erre elegendőnek nem tartják, maguk részéről az ügyet befejezettnek tekintik, annál is inkább, mert ez ügyben a becsületbíró diktálásának kieszközlését nem tartják szükségesnek.

Dr. Kovácsy Albert megbízottai kijelentik, hogy a fegyveres elégtételt nem tagadták s jelenleg sem tagadják meg, csak becsületbíró által kívánják kimondatni, hogy az érdekelt felek között a jelen ügyből kifolyólag is, újabb fegyveres elégtételnek van-e helye. Ha Becsek Aladár megbízottai ezen becsületbíró ítéletének magukat alávetni nem akarják, ezt egyszerűen tudomásul veszik s az ügyet maguk részéről is befejezettnek tekintik.

Kmf.

Dr. Soó Rezső. Dr. Váentsik Ferencz.
Koncz Aurél. Gyarmathy Dezső.

*

Az ügy ilyenképpen befejezése következtében fölöslegesnek tartok ahhoz bármiféle kommentárt is fűzni, hanem ezt a nagyközönség elbírálása alá bocsátom.

Becsek Aladár.

Haszonbérbe adó birtok.

Tamás Károly kir. ítélőtáblai bíró tulajdonát képeső, Betlenfalva községben levő belső telek 1900. április 24-től

haszonbérbe kiadó.

A feltételek dr. Kovács Mór ss.-udvarhelyi ügyvédől megtudhatók.

Nyomatott Becsek D Fia könyvnyomdájában.

6

huzásra érvényes jótékonycélu — sorsjáték a budapesti poliklinikai egyesület kórháza javára — sorsjegy ára csak

1 korona.

Főnyeremény

100,000

korona ért.

5 nyeremény à 20,000 kor. stb. ért.

Kívánatra 20 százalék levonással készpénzben kiűzethetik.

Első huzás visszavonhatatlanul

már január hó 4-ikén.

Megrendeléseket pontosan teljesít:

a nagy jótékonyági sorsjáték kezelősége

a Budapesti poliklinikai Egyesület kórháza javára

Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 1. szám.

Kapható e lap szerkesztőségében.

Az 1895. évi caira s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel s arany éremmel kitüntetve.

Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatása a test bármennemű csúzos bántalmi, u. m. **köszvény, csusz, reuma, ischiás, asthma** stb. ellen.

Hatása némely esetben meglepő, amennyiben gyakrabban idűlőbb eseteknél is már egyszeri be-dörzsölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 percz alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Főraktárak Budapesten:

Török József ur gyógyszerárában, Király-utca 12. és dr. Egger A. ur gyógyszerárában, Váci-körút 17. szám. — Ugyszintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszerárában, valamint a készítő

Widder Gyula gyógyszerésznél S.-A.-Ujhely.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettek.

Ugyszintén Székely-Udvarhelyen:

SOLYMOSSY JÁNOS gyógyszerésznél. Székely-Keresztúron: Baumgärtner Károlynál.

FEKETE JÓZSEF fodrászüzlete Székely-Udvarhelyt.

Szives figyelembe! Tisztelettel hozom a nagyjérdemű közönség szives tudomására, hogy a helyi piacon már 20 év óta fennálló, jó hírnévnek örvendő fodrász üzletemet a kor igényeinek megfelelőleg párisi rendszer szerint rendeztem be. Ez újítással minden egyes t. vendégem külön haj- és bajuszkefét, fésűt, bajuszkötőt, borotvát kap, melyet záros fiókban tarthat, a mivel tehát eleje vétetik esetleg valamelyes ragályos betegség terjesztésének.

Hivatkozva még egyszer már régi hírnévnek örvendő üzletemre, a mélyen tisztelt közönség szives pártfogását kérve, maradtam teljes tisztelettel

Fekete József,
fodrász.

Legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény

JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

A nyeremények részletes beosztása a következő:

	Korona
1 jutalom	600000
1 nyerem. á	400000
1	200000
2	100000
1	90000
1	80000
1	70000
2	60000
1	40000
5	30000
1	25000
7	20000
3	15000
31	10000
67	5000
3	3000
432	2000
763	1000
1238	500
90	300
31700	200
3900	170
4900	130
50	100
3900	80
2900	40

50,000 nyer. és jut. összegben 13.160,000

Az ötödik nagy m. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

100,000 sorsjegyre újból 50,000 nyeremény

jut vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160,000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

egy millió korona

Szives mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész	I. o. eredeti sorsjegyet	6.-
„ fél	I. o. „	3.
„ negyed	I. o. „	1.50
„ nyolczad	I. o. „	-.75

küldünk szét utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A huzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. november hó 16 és 17-ig

hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói

Budapest, V., Váci-körút 4/a.

Sok és nagy nyereményt fizettünk ki tisztelt vevőinknek; rövid idő alatt több mint két millió koronát.

Rendelőlevél levágandó.

TÖRÖK A. és TÁRSA uraknak Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget.....frt { utánvételezni kérem. } A nem tetsző törlendő. }
postautalvánnyal küldöm.

Pontos cím. {